

הרי אמרנו אור זה מפה נהייה. פתח ואמר, (תהלים קיב) גיבור הארץ יהיה ורעו דור ישרים יברך. כשהן אנשים גיבור הארץ, גיבור בתורה, גיבור ביצרו - גיבור הארץ וראי. עליה אורו ונמשך בו משכיות יתר, אז דור ישרים יברך, יברך פתוח.

אמר רבי אבא, והרי ראיינו תינוקות שאומרים דברים עלזונים ואחר כך עומדים בראש העולם. אמר לו, תינוק שאתה דבר אחד או שניים לפני שעה, בלי כונתם, מבטח אדם בזה, שיזכה ללמד תורה בישראל. אבל זה שאורו עוזם על עמדתו בראעת שלמה, לא כן. ועוד, שהרי הקודש ברוך הוא וערגו להרים תפוח זה. אשורי חילקו.

אשריכם הצדיקים, שפתחות בכם (מלכים-ב ט) ויספה פליטת בית יהורה הנשarra שרש למטה ועשה פרי למעלה. שרש למטה, כמו אביו שהסתלק מהעולם, והוא שרש למטה בישיבת הרקיע. ועשה פרי למעלה, בישיבה העלונה. כמה טוב השרש והפרי. ואם לא שלא אהיה מクトרג לקדוש ברוך הוא, הוαι וערגו להרים בו, לא היה מי שיכל לשלט בו. אבל יה רצון שאמו לא תראה צער עליון. וכן היה.

וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור וגוו. הנה עם יצא ממצרים וגוו. כאן יש עשרים ושמונה תבות נגד עשרים ושמונה דרגות המכשפים קוסמי הארץ. ויש להסתפל, מי שרצה לדבר עם בלעם ולהתlxrbet אותו, מה שלח לו מיד עד שלא יבא אליו דברים בפירוש, שאמר הנה עם

ויתו קא אמיינא נהORA דא מפה हוי. פתח ואמר, (תהלים קיב) גיבור הארץ יהיה זרעך דור ישרים יברך. פד בר נש איהו גיבור הארץ, גיבור באורייתא, גיבור ביצירה, גיבור הארץ זdae. סליק נהויריה, ואתמשך בית משיכו סגי, כדיין דור ישרים יברך, יברך כתיב. אמר רבי אבא, והא חמיבן ינוק דאמירין מלין עלאין, וקיימין לבתר רישין דעלמא. אמר ליה, ינוק א דאמר מלחה חדא, או תרין, לפום שעתה, שלא כוונה דלהון, מובטח בר נש בדא, דיזבי למילך אוורייתא בישראל. אבל דא, דנהורא דיליה קיימא על קיומיה בדעתא שלים, לאו חci. ותו, דהא קדשא בריך הוא ותיאוכתיה דיליה, לארכאה בתפוחא דא, (ד

קצ"ב ט"א) זבא חילקיה.

זבאין אתון צדיקיא, דכתיב בכו, (מלכים ב ט) ויספה פליטת בית יהודה הבשarra, שרש למטה ועשה פרי למעלה. שרש למטה, בגון אבוי, דאסטלק מעלה, וายהו שרש למטה, במתיבתא דركיע. ועשה פרי למטה, במתיבתא עלאה. כמה טבא שרש ואיבא. ואי לא דלא אה מאטרגא לקידשא בריך הוא, הוαι ותיאוכתיה לארכאה ביה, לא דוה מאן דיביגול לשילטה ביה. אבל יה רעואה, דאמיה לא תהמי צערא עליה, וכן היה.

וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור וגוו. הנה עם יצא ממצרים וגוו. (במדובר כב) הכא אית עשרין ותמניא תיבין, לךבל תמניא ועשרהין דרגין דחרשי קוסמי מצפור. ואית לאסתכלא, מאן דבעא למלא ביה בבלעם, ולא תמחבר בהדייה, אמאי שדר ליה מיד, עד לא ייתי לגביה, מלין בפירושא, דקאמר הנה עם יצא ממצרים ועתה